

EKONOMIFORSKNING BEHÖVER BREDD

I Axess nummer 8 föll tyvärr en del resonemang bort i Lars Calmfors artikel (*"Ekonomer bör bredda sin utbildning"*). Här kompletterar han sin text:

Nationalekonomin har kritiserats för "matematisering" och "teoretiserande utan grund". Det ligger något i kritiken men det är en missuppfattning att utvecklingen entydigt går i matematisk och teoretisk riktning. De senaste tjugo åren har i stället präglats av en stark utveckling av statistiska metoder och allt större krav på empirisk hypotesprövning.

Det största problemet är den ökande specialiseringen. Nationalekonomin som helhet sysslar visserligen inte med färre frågor. Tvärtom har ämnet vidgats och studerar numera även problemställningar som förr bara behandlades av t ex statsvetare, psykologer och medicinare.

Men denna vidgning har sällan inneburit någon breddning av analysen av de tradi-

tionella nationalekonomiska frågorna. I de vedertagna konjunkturmodellerna har alltför mycket fokus varit på rationellt agerande individer utan plats för irrationella tillgångsprisbubblor och finanskriser. Det beror i hög grad på att ekonomisk-historiska lärdomar inte ansetts passa in i modellerna och på bristande doktrinhistoriska perspektiv.

Enskilda ekonomer har också blivit mer specialiserade på snävare frågor. Fördelen är att de kan borra djupare i de frågorna, nackdelen att det breda samtalet om större frågeställningar tenderar att försvinna.

Dessa problem diskuteras i hög grad inom professionen. Särskilt bland forskarstuderande verkar det finnas en oro för att "teknifieringen" kan leda bort från de grundläggande samhällsfrågorna. Kanske borde helt enkelt forskarutbildningen i nationalekonomi förlängas, så att det ges plats för både djup och mer bredd.

Lars Calmfors